

Lesing 1 - 14 Julie 2020 - Die Innerlike Skepping van die AARDE van ons Siel

Genesis 1:1 IN die begin het Elohim die Hemele en die Aarde geskape. [JesajaH 66:1; 2 Ezra 6:38; Psalm 85:11]

2 En die Aarde, sy het verwoes en vormloos geword, en Duisternis was op die aangesig van die Afgrond, en die Gees van Elohim het gesweef **oor die aangesig** van die waters. [JesajaH 45:18; Prediker 3:11]

3 En Elohim het gesê: **Laat daar Lig wees!** En daar was Lig.

4 Toe sien Elohim dat die Lig suiwer was. En Elohim het **skeiding gemaak tussen die Lig en die Duisternis;**

5 en Elohim het die Lig Dag genoem, en die Duisternis het HY Nag genoem. En dit was aand en dit was môre, dit was die eerste dag.

GJE Boek 1 Hfs 157 - 162

Die eerste skeppingsdag

157 (JAHSUA:) "Daar staan tog geskrywe: "In die begin skep Elohim hemele en aarde, en die aarde het woos en leeg **geword** en in die diepte was duisternis; maar Elohim se Gees het oor die waters gesweef .

[2] En Elohim spreek: "**Laat dit lig word!**", en dit word lig. Elohim sien dat die lig goed was; toe skei Hy die lig van die duisternis. Hy noem die lig "**dag**" en die duisternis "**nag**". So ontstaan uit aand en oggend die eerste dag."

[3] Sien, dit is die woorde van Moses! As jy hulle volgens hulle **natuurlike betekenis** opneem, dan moet jy tog met die eerste oogopslag al sien watse **groot onsin** daaruit voortkom!

[4] Wat bedoel Moses dan met die "hemele" en die "aarde", waaroor hy sê dat dit in die begin geskape is? **Die "hemele" is die geestelike en die "aarde" is die natuurlike in die mens;** hierdie was en is nog steeds woos en leeg - net soos by jou. Die "**waters**" is jou **slegte insig** in alle dinge, die Gees van Elohim sweef wel daarbo, maar bevind Haarself nog nie daarin nie.

[5] Maar omdat Elohim se Gees steeds sien dat dit in jou materiële wêrelddiepte verskriklik donker is, sê Hy as't ware aan jou: "Laat dit lig word!"

[6] Dan begin dit in jou natuur skemer word en Elohim sien hoe goed die lig is vir jou duisternis; maar jy kan en wil dit self maar nie insien nie. Daarom vind daar dan ook 'n verdeling in jou plaas, dag en nag word naamlik geskei, en **deur die dag in jouself te herken, herken jy dan die vroeëre nag van jou hart.**

[7] Die eerste natuurlike staat van die mens is die van diepe aand, dus nag. Maar omdat Elohim Hom 'n lig gee, daarom is die lig vir die mens 'n ware môrerooi en so ontstaan uit die aand en die môrerooi van die mens werklik **sy eerste lewendag.**

[8] Dit is tog begryplik dat as Moses, wat in alle wetenskappe van die Egiptenare ingewy was, in sy geskifte die eerste natuurlike dag van die aarde wou aangee, hy met al sy kennis en wysheid tog wel sou gemerk het dat uit die aand en die môre nooit 'n dag

kan ontstaan nie, want na die aand volg in die natuur altyd nog die donker nag, en die dag kom eers na die môre.

[9] Wat dus tussen aand en môre lê, is nag; maar wat tussen môre en aand lê, is dag!

[10] As Moses gesê het: "En so ontstaan daar uit môre en aand die eerste dag!", dan sou jy wel kon aanneem, dat dit die natuurlike dag was; maar hy sê dit om 'n regte beeld te gee, presies omgekeerd, en dit het te make met die aand en trouens **die nag van die mens**, wat heel begryplik is, omdat niemand nog ooit 'n kind gesien het wat oor al die wysheid beskik nie.

[11] As 'n kind in hierdie wêreld gebore word, heers daar in sy siel **volkome duisternis en dus nag.** Die kind word groot, kry allerhande onderrig en daardeur steeds meer insig in allerhande sake en dit is die aand, dit wil sê, dit begin in die siel so skemerig te word soos dit vergelykenderwys saans is.

[12] Jy sê wel dat dit ook smôrens skemer is en Moses kon dan ook gesê het: "En so ontstaan uit die oggendskemerig en uit die eintlike ligte môre die eerste dag!"

[13] Dan sê Ek: Sekerlik, as hy volgens die betekenis van die geestelike beeld die grootste onsin aan die mense wou vertel het! Maar Moses het geweet dat **net die aand ooreenstem met die aardse toestand van die mens;** hy het geweet dat dit met die suiwer aardse verstandelike ontwikkeling by die mense presies so gaan as met die steeds swakker wordende lig van die natuurlike aand.

[14] Hoe meer die mense met hulle **verstand** aardse dinge probeer vind, des te swakker word die suiwer goddelike Lig van die Liefde en van die geestelike lewe in hulle harte. Daarom noem Moses so 'n aardse lig van die mens ook die aand.

[15] Slegs wanneer Elohim deur Sy Barmhartigheid 'n lewensliggie in die hart van die mens aansteek, dan begin die mens eers die onbeduidendheid in te sien van alles wat hulle vroeër met hulle verstand, die geestelike aand, hulleself toegëien het en hulle sien dan ook langsaam maar sekerlik steeds meer in dat al die skatte van dié aandlig net so verganklik is soos dié lig.

[16] Maar **Elohim se ware Lig**, aangesteek in die hart van die mens, **Hy is die môre** wat met en uit die voorafgaande aand 'n noodsaaklike voorwaarde is vir die **eerste egte dag van die mens.**

[17] Deur hierdie verklaring wat Ek nou gee, moet jy nou ook insien dit daar 'n enorme verskil bestaan tussen die twee ligte of liever insigte, want alle kennis in die wêreldse aandlig is bedrieglik en daarom ook verganklik. **Slegs die Waarheid duur vir ewig; maar die bedrog moet uiteindelik tot niet gemaak word."**

Johannes 1

1 **IN die begin** was die Woord, en die Woord was by die Elohim, en die **Woord was Elohim**. [Génesis 1:1; 2 Ezra 6:38] 2 Hy was in die begin by die Elohim.

3 **Alle dinge het deur Hom ontstaan**, en sonder Hom het nie een ding ontstaan wat ontstaan het nie.

4 In Hom was lewe, en die lewe was die Lig van die adam.

5 En die **Lig skyn in die Duisternis**, en die Duisternis het Hom nie oorweldig nie.

10 Hy was in die wêreld, en die **wêreld het deur Hom ontstaan**, en die wêreld het Hom nie geken nie.

11 Hy het na Sy Eiendom gekom, en **Sy Eiendom het Hom nie aangeneem nie**.

12 Maar soveel van die wat Hom aangeneem het, aan hulle het Hy mag gegee om kinders van Elohim te word, aan hulle wat in Sy Naam glo;

13 wat nie uit die bloed of uit die wil van die vlees of uit die wil van 'n man nie, **maar uit Elohim gebore is**.

14 En die Woord het Vlees geword en het onder ons vertoef - en ons het Sy Glansrykheid (**LIG**) aanskou, 'n Glansrykheid soos van die Eniggeborene wat van die VADER kom - **vol van Barmhartigheid en Waarheid**.

Genesis 1:6 En Elohim het gesê: Laat daar 'n **Koepel** wees tussen die waters, en die waters afgeskei van die waters. [JeshaJaH 48:1; DaniEl 3:60]

Gen 1:7 Elohim het toe die Koepel gemaak en die **waters onder** die Koepel geskei van die **waters bo** die Koepel. En dit was so.

Gen 1:8 En Elohim het die **Koepel Hemele** genoem. En dit was aand en dit was môre, dit was die tweede dag.

Lesing 3 - 16 Julie 2020 - Die Innerlike Skepping van die AARDE van ons Siel

Die tweede skeppingsdag

158 (Die Meester:) "Dit sou egter maklik kon gebeur dat Elohim se Lig in die hart van die mens uitstroom in die aandlig in en dat niks daarvan oorbly of dat dit homself minstens so vermeng dat die mens uiteindelik **nie meer weet wat die natuurlike en wat die goddelike lig in die mens is nie.**

[2] Daarom vestig Elohim 'n **vaste rots** tussen die twee waters, waarmee **die tweërlei kennis bedoel word** waarvoor Ek nou wel voldoende opheldering gegee het en Hy **splits so die twee waters.**

[3] Hierdie vaste **rots is die eintlike hemele in die hart** van die mens en kom tot uiting in 'n **ware lewende geloof**, maar in der ewigheid nooit deur leë en onbeduidende **spekulasies van die verstand** nie.

[4] Daarom noem Ek nou ook diegene wat die sterkste en onwankelbaarste geloof het, 'n rots en plaas hom as 'n nuwe vaste rots tussen hemele en hel, en geen enkele duistere mag van die hel sal hom in ewigheid ooit kan bemeester nie.

[5] As so 'n vaste rots in die mens 'n plek gekry het en die geloof sterker en sterker word, dan maak die geloof steeds duideliker sigbaar hoe onbeduidend die natuurlike verstand is. **Die natuurlike verstand laat homself dan deur die geloof regeer** en so ontstaan in die mens uit sy aand en sy steeds ligter môre die volgende dag, wat reeds baie ligter is.

[6] In so 'n toestand soos die tweede dag sien die mens nou reeds net dit wat die ware is, wanneer dit vir ewig volledig waar blyk te wees; maar tot 'n regte ordening is hy nog steeds nie in staat nie. **Die mens vermeng nog steeds die natuurlike met die suiwer geestelike**, vergeestelik die natuurlike dikwels te veel en sien daardeur ook in die gees nog materiële dinge en is daarom ook nog nie definitief in staat om korrek op te tree nie.

[7] Hy lyk soos 'n skoon waterwêreld, wat van alle kante omring is deur lug waar die lig daardeur skyn en hy uiteindelik nie in staat is om te onderskei of sy waterwêreld wat bestaan uit lig deurweefde lug, of dit uit dié waterwêreld ontstaan het nie. Hy weet nog nie duidelik genoeg of hy sy geestelike kennis uit sy natuurlike verstand verkry het nie, of het sy natuurlike verstand homself uit die menseskole ontwikkel, wat waarskynlik al aanwesig was en daarom ook in die begin vir hom heimlik werksame geestelike kennis gegee het. Of, om dit nog duideliker te stel, hy weet nie of die **geloof uit kennis** voortgekom het nie, of **kennis uit die geloof** voortgekom het nie en wat die verskil is wat daar tussen beide bestaan het nie.

[8] Kortom, hy weet op die oomblik nog nie wat eerste daar was nie, **die hoender of die eier**, die saadjie of die boom nie.

[9] Dan kom Elohim weer en help die mens verder, as hy uit dit wat aan hom gegee is en dus uit eie krag genoeg gedoen het vir hierdie tweede dag van sy geestelike ontwikkeling. En die verdere hulp bestaan daaruit dat **die lig in die mens versterk word**, waardeur dit as die voorjaaron, nie net deur die groter **ligsterkte** nie, maar veral ook deur die **warmte**

wat hierdeur veroorsaak word, alle sade wat in die hart van die mens gelê het, begin te bevrug.

[10] Die **warmte heet Liefde** en is **geestelik die bodem**, waarin die sade gaan ontkiem en wortel gaan skiet.

[11] En sien, dit is die betekenis van wat in Moses geskryf staan, dat Elohim beveel het dat die waters hulleself op bepaalde afgesonderde plekke moet versamel en dat die droë en vaste grond daardeur sigbaar word, wat die sade nodig het om uit te kan groei tot lewende en lewegewende vrugte!

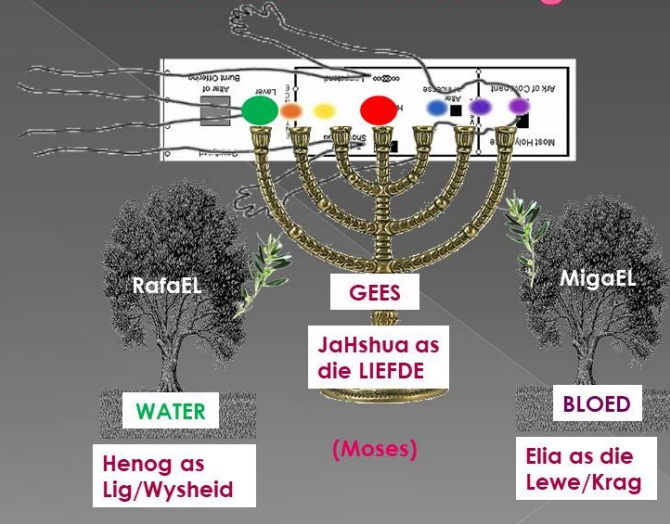
[12] En daar staan geskrywe: "En Elohim noem die droë deel "aarde" en die water wat nou op bepaalde plekke versamel het, "see".

[13] 'n Vraag is dan: "Vir wie het Elohim dit so in woorde gegee?" - Sekerlik nie vir Homself nie, want dit sou tog alte lagwekkend wees om te dink dat die hoogste goddelike Wysheid 'n spesiale plesier daaruit sou put sodat dit vir Haar, net soos vir 'n mens, gelukkig sou maak om die droë deel "aarde" en die water wat op bepaalde plekke afgesonder was, "see" te noem.

[16] So word **in die mens** 'n skeiding aangebring, selfs binne die natuurlike gedeelte. Die kennis het 'n eie plek: Dit is die see van die mens. En die liefde wat uit die vrugbare bodem van die kennis voortgekom het word steeds deur die see, synde die totale kennis van die egte lig, omspoel en versterk om steeds rykliker allerhande edele vrugte voort te bring."

7	Crown	B	Violet
6	Third Eye / Brow	A	Indigo
5	Throat	G	Blue
4	Heart	F	Green
3	Solar	E	Yellow
2	Sacral	D	Orange
1	Base	C	Red

Die geestelike groei vergelyk met tabernakel uitleg

Lesing 4 - 17 Julie 2020 - Die Innerlike Skepping van die AARDE van ons Siel

Die derde skeppingsdag

159 (JaHshua:) "As die **insig** van die mens dus die **liefde** van alle kante omgewe en daarby meer en meer **verlig en verwarm** word deur die **vuur van die liefde**, wat dit steeds meer voeding gee, dan word die mens ook in alles steeds energieker en meer tot daad in staat.

[2] In hierdie toestand kom Elohim weer tot die mens, natuurlik - dit is vanselfsprekend - **in die gees** en Hy, as die **Ewige Liefde**, sê aan die **liefde in die hart** van die mens: "Laat die aarde nou allerhande soorte **grasse** en **kruie** voortbring om bestuif te word en allerhande soorte **vrugbare bome en struik**, wat elk na sy eie aard vrugte dra en sy eie saad by homself op aarde!"

[3] Na hierdie gebod van Elohim in die hart kry die mens dan 'n standvastige **wil, krag en moed** en hy **kom aan die werk**.

[4] En sien! Sy **regte Insig** styg soos reënbelaaide wolke op bo die geordende see en trek oor die droë aarde, wat haar bevochtig en vrugbaar maak. En die aarde begin groen te word, bring allerhande grasse en kruie met sade voort en allerhande vrugtebome en struik met saad. Dit beteken dat die liefde in die hart van die mens dadelik daarna verlang en wil wat die regte verstand, wat deur die hemelse wysheid verlig is, as volledig goed en waar herken.

[5] Want net soos die saad, wanneer dit in die aarde geplaas word, weldra opkom en 'n veelvoudige vrug voortbring, so bring ook die **korrekte ware kennis** in die lewenskragtige bodem van die hart vrugte voort.

[6] Die werksaamheid van die saad is so, dit wek die **lewenskrag** wat in die aarde sluimer en die lewenskrag konsentreer homself dan dadelik steeds meer rondom die saad en maak dat dit ontkiem en 'n plant word wat baie vrugbaar is. Oftewel, die ware **kennis** word eers in die hart omgesit in die **daad** en uit die daad volg dan allerhande **werke**; en daarvoor spreek Moses met wyse woorde in sy Génesis, en wel in die vorige woordelik bespreekte eerste hoofstuk, verse 11 en 12.

Genesis 1:11 En Elohim het gesê: Laat uit die Aarde spruit; grasspruitjies, plante wat saad gee en bome wat, **volgens sy spesie, vrugte dra**, waarin sy saad is, op die Aarde. En dit was so.

12 En die Aarde het voortgebring grasspruitjies, plante wat saad gee volgens hulle spesies en bome wat vrugte dra, waarin hulle saad is, **volgens hulle spesies**. Toe sien Elohim dat dit suiwer was. 13 En dit was aand en dit was môre, dit was die derde dag.

[7] Die oorspronklike aand wat deur die Lig uit die hemele tot die ware kennis verhef is van die mens word so 'n daad, waarop die werke moet volg; **en dit is die derde dag van die ontwikkeling van die hart en die algehele mens in die mens en dit is die geestelike mens**. Oor hierdie geestelike mens gaan dit, daarvoor het Moses en al die ander profete van Elohim na

hierdie wêreld gekom, net soos Ek nou Self! Ek meen dit is nou tog heeltemal duidelik genoeg vir u!"

Openbaring 1

10 Ek **was in die gees** op die dag van die Meester, en ek het agter my 'n groot Stem gehoor, soos van 'n ramshoring, [Exodus 19:16]

Rev 1:11 wat sê: Ek is die Alef [a] en die Taw [T], die **eerste en die laaste**, en skryf wat jy sien in 'n boekrol en stuur dit na die **sewe gemeentes** wat in Asië is: na Éfese en Smirna en Pérgamus en Thiatíre en Sardis en Filadelfía en Laodicéa.

Rev 1:12 Toe draai ek my om, om te sien watter Stem met my gespreek het; en toe ek my omgedraai het, sien ek **sewe goue kandelaars**,

Rev 1:13 en tussen die sewe kandelaars **Een soos die Seun van die adam** met 'n kleeftaan wat tot op die voete hang, en gegord om die bors met 'n goue gordel. [Exodus 25:34]

Rev 1:16 En in Sy Regterhand het Hy **sewe Sterre** gehou, en 'n **skerp tweesnydende Swaard** het uit Sy Mond uitgegaan, en Sy aangesig was soos die son wat skyn in Sy Krag. [Openbaring 19:15]

Rev 1:20 die verborgenheid van die **sewe Sterre** wat jy in My Regterhand gesien het, en die **sewe goue kandelaars**: die sewe Sterre is die boodskappers van die **sewe gemeentes**, en die **sewe kandelaars** wat jy gesien het, is die **sewe gemeentes**. [Exodus 25:37; Profeet Miga 5:5]

Lesing 5 - 20 Julie 2020 - Die Innerlike Skepping van die AARDE van ons Siel

Uit GJE Boek 4.160 Die Vierde Skeppingsdag

160 (Die Meester:) "Wat lees u dan in **Genesis 1:14 - 19**. Staan daar nie die volgende nie:

[2] "**Genesis 1:14** En Elohim het gesê: Laat daar ligte wees aan die Koepel van die Hemele, om **skeiding** te maak tussen die dag en die nag; en laat hulle dien as **tekens** sowel vir vaste tye, asook vir dae sowel as jare.

15 Laat hulle ook dien as **ligte aan die Koepel van die Hemele** om op die Aarde te verlig. En dit was so.

16 Elohim het toe die twee groot ligte gemaak: die groot lig om te heers oor die dag en die klein lig om te heers oor die nag; ook die Sterre.

17 En Elohim het hulle **aan die Koepel** van die Hemele gestel om op die Aarde te verlig

18 en om te heers oor die dag en oor die nag en om skeiding te maak tussen die lig en die duisternis. Toe sien Elohim dat dit suiwer was.

19 En dit was aand en dit was môre, dit was die **vierde dag.**"

[3] Kyk, so lui die skeppingsverhaal van die vierde dag woordeliks volgens Génesis.

[4] As u die gegewe maar `n klein bietjie beter ondersoek met - laat ons sê - met u natuurlike denkvermoë, dan moet u, as u Génesis letterlik neem, al by die eerste aanblik die grootste onsin vir u opval!

[5] Volgens Génesis skeep Elohim tog al **op die eerste dag die lig**, en so ontstaan uit die aand en die oggend die eerste dag. Sê dan net, wat die lig was, **wat vir drie dae voldoende was** om dag en nag te bewerkstellig? En op die vierde dag sê Elohim weer: "Laat daar ligte aan die hemele wees!" Dan vra Ek: Waarvoor dan ligte wat die dag en nag moet skei? **Die lig wat op die eerste dag geskape is**, het dit immers al drie dae tevore teweeggebring, waarom moet daar dan nou op die vierde dag nog meer lig kom vir dieselfde doel? Bowendien is daar slegs maar sprake van "ligte"; **maar oor `n maan en `n son word heeltemal niks gesê nie!** Hierdie ligte veroorsaak daarby ook nog tekens - watse tekens dan? -vervolgens tye - wat dan? - en dae en jare - waarvoor dae en jare dan? Is die nag dan niks? Tel die nag dan nie net soveel soos die dag nie?

[6] **Bowendien is die aarde rond** en is dit steeds aan één kant dag en tegelykertyd aan die ander kant nag. Na gelang die aarde om haar as van die weste na die ooste draai, sal dit steeds daar dag wees, waar die lande hulleself teenoor die son bevind, of veeleer deur die konstante en steeds gelykmatige draaiende beweging in `n sekere sin onder die son ingeskuif word.

[7] As daar dus geen twyfel oor die moontlikheid is dat die natuurlike dag op aarde deur haar eie beweging tot stand gebring word nie, waarby die son niks doen behalwe om steeds vanaf één plek lig te gee en deur haar lig die dag veroorsaak tot daar waar haar strale reik, en op die manier nooit of te nimmer die dag kan of wil regeer nie, - dan vra Ek: Hoe sou Moses dan met sy ligte die son en die maan kon bedoel het? En as

Moses die natuurlike son en die natuurlike maan bedoel het, dan sou hy ter verduideliking van sy openbare mededeling aan die mensdom hierdie ligte sekerlik met name genoem het, want in Moses se tyd het al die mense die name van hierdie twee hemel-lyggame alreeds geken!

[8] Daarby spreek Moses oor `n **hemelgewelf (koepel)**, wat in werklikheid in die natuurlike ruimte nêrens bestaan nie, daar die son, maan, alle sterre en ook die aarde self in die volledige vrye, deur niks en nêrens beperkte eter sweef en deur eie wette op hulle bestemde plekke gehou word, hulleself vry bewegend en is nêrens aan een of `n ander hemelgewelf bevestig nie!

[9] Want daar is maar **één hemelgewelf** in die eindelose vrye ruimte, **en dit is die Wil van Elohim**, wat deur Sy ewige onveranderlike wet die hele ruimte en alles wat daarin is, vul.

[10] As diegene wat dit aan u oog wil voorhou as dat die groot en wye blou uitpansel `n hemelgewelf is en son, maan en alle sterre is as't ware daaraan vasgemaak, hoe sou hulle hulleself dan kon beweeg en hoe sou veral die planeete wat aan u bekend is, dan almal van plek kon verander?

[11] Van die ander sterre, wat u vaste sterre noem, lyk of hulle êrens vasgemaak is; maar dit is nie so nie. Hulle is egter so ontsettend ver van die aarde verwyder en hulle bane is so uitgestrek, dat hulle daarom dikwels meer as honderdduisend aardse jare neem om dit te voltooi, sodat hulle bewegings daardeur ook selfs deur honderd generasies nie heeltemal opgemerk kan word nie. En dit is die rede waarom hulle vir u as onbeweeglik voorkom; maar die werklikheid is anders en daar is nêrens `n sogenaamde hemelgewelf in die hele oneindige ruimte nie.

[12] **Die gewelf (koepel) wat Moses bedoel, is die vaste wil wat volgens die ordening van Elohim voorkom uit die regte begrip en uit die liefde, wat die geseënde aardryk van die lewe is.** Hierdie wil kan slegs voortkom uit die vrugteskenkende **volheid van die ware liefde tot Elohim** in die mensehart, wat self ontstaan uit die hemelse Lig wat Elohim in die mens laat instroom, toe Hy die innerlike duisternis verdeel het in aand en môre. Hierdie egte liefde saam met die regte insig en die ware verstand, wat hulleself in die mens uiter as **`n lewende geloof**, is die hemele in die mens. En die daaruit voortkomende vaste wil om te voldoen aan Elohim se orde is die hemelgewelf in die mens. En aan so `n hemelgewelf gee Elohim, as dit geheel en al ooreenstem met Sy liefdevolle wil, nuwe ligte uit die hemele der hemele, wat die suiwer Vaderliefde in die hart van Elohim is. En die ligte verlig dan die wil en verhef dit tot die insig van die engele uit die hemele der hemele en verhef daardeur die geskape mens tot die ongeskape Kind van Elohim, wat nou deur sy eie vrye wil self volgens die goddelike ordening **tot Kind van Elohim omgevorm het!**"

Vervolg van die vierde skeppingsdag

GJE Boek 1 Hfs 161 [1] (**Die Meester:**) "Solank die mens `n **skepsel** is, is hy tydelik en verganklik en kan hy nie bly bestaan nie, want elke mens is as natuurlike skepsel slegs `n bruikbare houer, waarin **die eintlike mens** homself slegs met voortdurende hulp van Elohim kan ontwikkel.

[2] As die houer self `n voldoende graad van ontwikkeling bereik het, waartoe Elohim die houer oorvloedig met alle nodige bestanddele en eienskappe toegerus het, dan wek, of liever, **ontwikkel Hy Sy ongeskape ewige gees in die hart van die mens.** Hierdie gees is na die mate van sy uitwerking dit wat Moses bedoel en ook wil hy dat dit so begryp moet word, as hy spreek oor die **twee groot ligte** wat aan die uitpansel geplaas word, en dit het alle aartsvaders en profete ook altyd so en nooit anders bedoel nie.

[3] Die **ewige ongeskape vir ewig lewende Lig** aan die uitpansel in die mens is dan slegs die volledige ware **Dirigent (jou gees) van die ware dag in die mens**, en Hy leer die vroeëre houer om homself geheel en al te omvorm tot `n **ewige ongeskape goddelike wese** en om so die hele mens tot `n ware **Kind van Elohim** te maak.

[4] En elke geskape mens het `n **lewende siel, wat ook `n gees is** en die nodige bekwaamheid het om goed en waar en kwaad en sleg te onderskei en ook om haarself die goeie en ware haar eie te maak en die kwade en slegte uit haarself te ban; maar die siel is desondanks geen ongeskapene nie, **maar `n geskape gees en kan daarom as sodanig nooit die kindskap van Elohim bereik nie.**

[5] As sy egter volgens die wet wat aan haar gegee is, die goeie en ware in alle **nederigheid en bescheidenheid** van haar hart en volgens die mee saam aangenome **vrye wil** wat aan haar deur Elohim gegee is, doen, dan **het so `n nederige, beskeie en gehoorsame wil, om dit maar konkreet uit te druk, `n egte hemelgewelf geword**, omdat sy haarself nou ontwikkel het volgens die hemelse opgawe wat in die siel lê en dus heeltemal **geskik is om die suiwer ongeskape goddelike in haarself op te neem.**

[6] Die suiwer Elohimdelike, oftewel die **ongeskape Gees** van Elohim wat nou vir ewig geplaas word aan so `n hemelgewelf, is **die groot Lig**; maar die **siel van die mens**, wat deur die groot Lig dan ook omvorm word tot `n byna ewe groot lig, is **die tweede kleiner lig**, wat nou egter net soos die ongeskape groot Lig aan dieselfde uitpansel geplaas word en **deur die ongeskape Lig omvorm word tot `n mede ongeskape lig**, sonder om van haar natuurlike aard iets te verloor, maar om juis, met voorbehoud van volledige geestelike suiwerheid, oneindig baie te wen.

Want die siel van die mens sou op sigself nooit Elohim in Sy suiwer geestelike wese kon sien nie en

omgekeerd sou die suiwere ongeskape Gees van Elohim nooit die natuurlike kon sien nie, **omdat die materiële vir hierdie Gees nie natuurlik is nie.** Maar in die bogenoemde volledige verbinding van die suiwer gees met die siel kan die siel deur die nuwe gees wat sy kry, **Elohim sien in Sy oergeestelike suiwerste wese, en die Gees kan dan deur die siel die natuurlike sien.**

[7] Dit het Moses bedoel, as hy sê dat dit een groot Lig is wat die dag en een klein lig is wat die nag regeer en die tekens vasstel, dit wil sê: In al die Wysheid die oorsprong van alle verskynsels en van alle geskape dinge vasstel, en dus ook die tye, dae en jare, wat dieselfde is as: **In alle verskynsels word die Wysheid, Liefde en Barmhartigheid van Elohim herken.**

[8] Die **sterre**, waarvoor Moses ook spreek, is die **tallose nuttige insigte** wat die mens in al die afsonderlike dinge verkry, welke kennis natuurlik voortvloei uit die eerste belangrikste insig en daar aan dieselfde uitpansel geplaas word soos die twee hoofligte.

[9] Wel, dit is dan die vierde skeppingsdag waarvoor Moses in sy Génesis spreek. Net soos die vorige drie het hierdie, soos maklik te begrype is, ontstaan uit dieselfde aand en oggend van die mens.

Lesing 7 - 22 Julie 2020 - Die Innerlike Skepping van die AARDE van ons Siel

Genesis 1:20

En Elohim het gesê: Laat die waters wemel met 'n **gewemel** van lewende siele, en laat die voëls oor die Aarde vlieg langs die Koepel van die Hemele.

Gen 1:21 En Elohim het die Groot Drake geskape en **elke lewende siel wat beweeg**, waarvan die waters wemel, volgens hulle spesie; en al die gevleuelde voëls volgens hulle spesie. Toe sien Elohim dat dit suiwer was.

Gen 1:22 En Elohim het hulle geseën en gesê: **Wees vrugbaar en vermeerder** en vul die waters in die see, en laat die voëls in die Aarde vermeerder.

Gen 1:23 En dit was aand en dit was môre, dit was die vyfde dag.

Die vyfde en sesde skeppingsdag

GJE Boek 1, Hfs 162 (Die Meester:) "Omdat u My nou in die opsig geen meer verdere vrae stel oor hoe dit dan met die vyfde en sesde skeppingsdag is nie, sê Ek u in kort, dat die daaropvolgende skepping van die hele dierewêreld en ten slotte van die mens self niks anders beteken as die geheel en al tot lewe kom en die sekerlike voltooiing van alles wat die mens van nature in homself het.

[2] **Sy see en al sy waters vul hulleself met lewe**, en die mens herken en aanskou in sy nou suiwer goddelike ongeskape lig die onbepaalde en eindelose afwisselende oorfloed van die skeppingsidees en skeppingsvorme en begin op hierdie wyse sy suiwer goddelike afkoms te verwesenlik. **En die verhaal van die skepping van die eerste mens is die beeld van die algehele menswording, of die verkryging van die volmaakte kindskap van Elohim.**

Genesis 1:24

En Elohim het gesê: Laat die Aarde voortbring 'n lewende siel volgens haar spesie: vee, kruipende diere en wilde diere van die Aarde volgens haar spesie. En dit was so.

Gen 1:25 En Elohim het die wilde diere van die Aarde gemaak volgens haar spesie en die vee volgens haar spesie en al die diere wat op die Adamah [adamiet se Aarde] kruip, volgens hulle spesie. Toe sien Elohim dat dit suiwer was.

Gen 1:26 En Elohim het gesê: Laat ONS adamiete maak **na ONS beeld, na ONS gelykenis**, en laat hulle heers oor die visse van die see en die voëls van die Hemele en oor die vee en oor die hele Aarde en oor al die diere wat op die Aarde kruip.

Gen 1:27 En Elohim het die adamiet geskape na SY beeld; na die beeld van Elohim het HY hom geskape; man en vrou het HY hulle geskape. [Maleagi 2:15]

Gen 1:28 En Elohim het hulle geseën, en Elohim het gesê: **Wees vrugbaar en vermeerder en vul die Aarde, onderwerp haar en heers** oor die visse van die see en die voëls van die Hemele en oor alle lewende wesens wat op die Aarde beweeg. [Wysheid van Salomo 10:2]

Gen 1:29 Verder het Elohim gesê: Ek gee nou aan julle **al die plante wat saad gee**, wat op die hele Aarde is, en al die **bome waar boomvrugte aan is, wat saad dra**. Dit sal julle voedsel wees.

Gen 1:30 Maar aan al die lewendes van die Aarde en al die voëls van die Hemele en al die kruipende diere op die Aarde, waarin 'n lewende siel is, die **groen plante as voedsel**. En dit was so.

Gen 1:31 Toe sien Elohim dat alles wat HY gemaak het, baie suiwer was. En dit was aand en dit was môre, dit was die **sesde dag**.

Genesis 2:1

SO is dan voltooi die Hemele en die Aarde met hulle ganse Leërmag. [Openbaring van Henog 11:33]

Gen 2:2 En Elohim het **op die sewende dag Sy werk voltooi** wat HY gemaak het, en op die sewende dag gesabatteer van al SY werk wat HY gemaak het.

Gen 2:3 En Elohim het **die sewende dag geseën** en dit **apart gestel**; omdat Elohim daarop gesabatteer het van al die werk wat HY geskep en gemaak het. [MattithJaHûW 12:8]